

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

XVI.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

que valde seridè inquirere de istis, suosque omnes in arma vocare. Ne hæc res magni tumultus existat occasio, DEUM assiduè precabimur. Valeat T. R. in Christo cum uxore, Domina mea colenda, & filiis, Dn. D. Erasmo, & M. Ulrico. Heidelb. 17. Maji, Anno 80.

R. T.

observantiss.

Petrus Patiens.

Unum hoc addo, quod Illustriss. Princeps Carolus, magnificus Dominus Rector, ait, Electorem sibi exhibuisse literas Domini Doctoris Sulceri, quibus pro Doctore Grynæo (qui semper talis extitit, ut factò demonstravit, semel in ore, sel in corde habere) intercedit, & ab Illustrissimo Electore retineatur, eique præ aliis parcat. &c. Quod cum R. T. noverit, facile est ei, huic malo remedium afferre, me etiam tacente.

XVI.

Salutem in Christo Jesu Reverendissime & clarissime

D. Doctor, frater in Christo honorande.

SCias me ante octiduum huc venisse. Quia vero vehementer necessarium est, ut tu ad sis & tua autoritate & calculo commune negotium juves, Te per Christum oro, si comoda ratione fieri potest, ut nos accedas. Fortassis potes negotium prætexere, cujus causa ad Electorem veneris, vel me volueris visitare, modo Elector sciat, te per me non vocatum, sed tua sponte ad nos accessisse. Nihil dubito, Tuam præsentiam plurimum profuturam. Veni quæso, nec patiaris Te ulla re impediri, & quidem nulla interposita mora, quia vehementer necessarium est. Benè & feliciter vale. Raptim in Thermis Badensibus 27. Maji, 1580. Veni, Veni, Veni, quæso mi frater: Tua præsentia, nisi me faller animus, poterit plurimum. Uxorem & liberos reverenter meo nomine salutabis

Tuiss.

Jacobus Andreæ,

liii 3

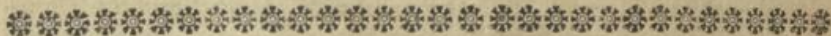
Clariss.

Clarissime D. Doctor.

Mitto T. D. præfationem, ut diligenter eam legat, examinet, an in ea aliquid comprehensum sit, quod sit dubium, perplexura, aut veritati non consentaneum. Maxime vero ea verba, quæ ex sententia Ecclesiarum Saxonicarum adjecta sunt. Sic enim te facilius in deliberatione futura expedire poteris. Bene & sæliciter Vale. Reliqua sicut volebas, nunc annoto.

T. ut semper frater

Jacobus Andreæ, D.

XVII.

Salutem in eo, qui unica est salus & redemptio nostra.

Et si haberem, non tam multa, quam etiam necessaria, Clarissime D. D. amice & frater honorande & charissime, de quibus lubenter tecum coram conferrem copiosus, impedior tamen, partim corporis & valetudinis incommoditate, quæ me ad copiosam seripcionem valde facit infelicem, partim quod metuo, ne meæ in aliorum manus deveniant, & aut amittantur, aut intercipientur, qua fortuna meæ hæctenus plurimum laborarunt. Interim tamen nolui sicuti nec etiam potui præsentium latori, Jodoco Gelbio, mea & intercessione & commendatione deesse. Natus est hic in urbe nostra, & scholæ nostræ fuit ab incunte ætate auditor & alumnus. In qua & tantum profecit, ut classicas lectiones nostras cum fructu amplius audire non possit. Decrevit ergo parens hujus, Caspar Gelbius, Faber Serarius, vir optimus, Religionisque nostræ studiosissimus, eundem ad illustrem Academiam Vestram ablegare. Cæterum quia liberorum multitudine premitur, ita ut hunc non possit apud Præceptorem & Professorem aliquem alere, paratus tamen est, certis & mediocribus sumptibus, eidem filio suo, apud concivem vestrum (quales memini meo tempore esse multos) annuatim gratificari. Cum autem uterque, parens inquam & filius ille propter ætatem, & quia pio zelo flagrat in promovendo filio, hic verò propter diligentiam, modestiam, obedientiam, nec non pietatem, commendatione sit dignissimus, Ego te quanto possum, opere maximo, rogo & oro, ut in juvandis hujus adolescentis studiis tuam operam, (quam scimus & maximam & utilissimam) nobis piè & amicè loces. Efficiasque, ut præsentium lator, honesto alicui civi jungatur, apud quem annuatim vivere possit florenis viginti aut circiter: pro qua summa ego fidem meam ipse oppignerabo. Ego non dubito, hunc Jodocum, non tantum suis præceptoribus, sed & Domino suo domestico ita sese approbaturum, ut commensalem,